

LJUDSKI PESNIK LOJZE HAFNER

Lojze Hafner je ljudski pesnik, ki zлага preproste ljudske pesmi že nad 60 let in jih večino hrani le v spominu. Rodil se je 13. junija 1913 v Papirnici, sedaj pa živi v svoji hiši v Virlogu št. 20. Osnovno šolo je obiskoval v Loki in že od desetega leta dalje koval verze. K temu ga je spodbujal tudi njegov učitelj Zahrastnik. Nanj je vplivala domača ljudska pesem pa pesnika Prešeren in Gregorčič. Po poklicu je bil pismonoša, leto dni je bil tudi v partizanih.

Njegove pesmi so zložene brez teoretičnega znanja metrike in poetike, a so zanimiv dokument našega stoletja in dokaz, da ljud-

ska pesem ni končan pojav, ampak se pojavlja v novih oblikah in vsebinah med nami. Lojze sicer ustvarja bolj na skrivaj in le ustno, a predanost že od otroških let je upoštevanja vredno dejstvo.

Sam pravi, da ima v glavi okrog sedemdeset pesmi, kakih petnajst pa jih je že pozabil. Pesmi je priložnostno objavljaval v tovarniških glasilih: PTT Novice, LTH, Kroj, Inštalacije. Javno je nastopal na raznih sindikalnih prireditvah, ob tisočletnici Škofje Loke je recitiral med koncertom Avsenikov na Loškem gradu. Tu objavljamo nekaj njegovih značilnih pesmi, ki jih je sam zapisal.

Ob tisočletnici mesta Škofja Loka

1. Staro mesto Škofja Loka,
te v duhu gledam kot otroka;
kolk morala si pretrpet
v vseh časih skozi tisoč let.
2. Od škofa freisinškega župana,
z obzidjem vsa obdana;
takrat bili so hudi časi
v mestu Loki in na vasi.
3. Več sto let kot okovani
bili škofom so tlačani;
do Kranja, Besnice okolje
zavzeli vse so Sorško polje.
4. Cvetela škofom je pomlad,
lov, sadjarstvo, vinograd;
je zemlja dobro obrodila,
prazne kašče napolnila.
5. Del trga Lontrg se imenuje,
priča lipa pripoveduje:
je plačo tu prejel tlačan,
od dela izmučen, poniževan.
6. Škofja Loka grb ima,
v njem zamorca mladega;
je pognal v medveda z lokom strel,
da škofa smrti je otel.
7. Rešiti se skrbi utehe,
so obrtniki ustanovili cehe;
postali so mali in veliki
v Škofji Loki obrtniki.
8. Vozniki s konji v množinah
so vozili les po obeh dolinah;
ni vozil avto ne kamjon
v Loko na Trato na štacjon.
9. Upepelil te požar, potres
in te oropal turški bes,
do svetovne vojne vsa
bila si ogrožena.
10. Nad tabo pa mogočen grad
je poln bil želja in nad;
tujec bo pregnan od tod,
ko zrastel nov, močan bo rod.
11. Petdeset talcev fašisti krvoloki
ustrelili so v Stari Loki,
v srcih bo ostal spomin
krute vojne ta zločin.
12. Je škofjeloški partizan
postavil se fašizmu v bran;
ko je svoboda zasijala,
si prerojena znova vstala.

13. Se v mestni okolici razvija zdaj več vrst že industrija, komune občorniki, župan ustvarjajo petletni plan.
14. Na Suhi in prot Stari Loki se gradijo hiše, bloki; v bližini tam – slikarstva lik Groharjev je spomenik.
15. V njej se širi urbanizem, na pohodu je turizem, šport na lestvici visoki je v mestu Škofji Loki.
16. Ob sotočju dveh voda okoli tega mesteca v okras brvi so in mostovi, polja, griči in gozdovi.
17. Iz prelepe te ravnine, vabi v skalnate višine, ima s planinci dober stik gora – naš očak – Lubnik.

Dom slepih Stara Loka

1. Bolezen je na svetu zlo, med prvimi pa je oko; vid če človek izgubi, dan v noč se spremeni.
2. Štrolov grad v Stari Loki, ki stolpič ga krasi visoki, je bil pred leti preurejen, v varstvo slepih dodeljen.
3. Invalidi slabovidni so pri delu pridni, vse jim spretno gre od rok v Domu slepih v Stari Lok.
4. Raste tu obrt cvetoča, skoz naročila prihajajoča; znajo služiti si denar s pletenjem raznih si košar.
5. Izdelki dobri so in lepi, ki delajo za trg jih slepi; tudi v kovinsk, mizarski strok so slepi kar uspešnih rok.
6. Brez sonca morajo živeti, ki gleda, greje jih na sveti; vedno je pri njih teman iz zlatga jutra beli dan.
7. Se z invalida ne norčuj, besedo lepo mu daruj; če vse ude zdrave imaš, si na svetu – bogataš!

Osmi marec – dan žena

1. Bliža nova se pomlad, veselja polna, upa, nad; osmi marec, praznik zaželeni, smo naši ga izročili ženi.
2. Še sončece in zvončki beli dneva tega so veseli; cvet ob cvetu v šopek zbran je namenjen vsem ženam.
3. V skrbnosti, ki ne mine, žena, steber si družine; čut v srcu imaš globok do moža in do otrok.
4. Kakor zvezdica plamteča v ljubezni možu si vsa sreča; z delom si obremenjena doma in v službi, draga žena.
5. Naj ti poda za praznik mož par nageljčkov, lep šopek rož, da v družini tja do groba imela temelj bo zvestoba.
6. Naj čaša vinca zazveni, v čast žena ga pijmo mi, ga spijmo kozarček ali dva na zdravje naših vseh žena.